

De uitdagingen voor 2011



Stef Vandebroek: "Samen met de andere instituten in Vlaanderen beginnen we dit jaar de gemeenteraadsverkiezingen voor te bereiden. Het lokale beleid blijft immers voor veel mensen de eerste aanspreekbare instantie als het gaat over participatie en sociaal beleid."

Het veldwerk is nog altijd de kernactiviteit van RIMO Limburg. In 2011 zal dat niet anders zijn. In meer dan twintig gemeenten proberen we samen met onze partners en vooral samen met de mensen de leefbaarheid te verbeteren en armoede te bestrijden.

Veldwerk

Op heel wat plaatsen willen we dit jaar een flinke stap vooruitzetten. Zo openen we een nieuwe ontmoetingsruimte in Lummen en in Sint-Truiden. We gaan samen met wijkbewoners buurtsofa's maken in Houthalen-Oost, we renoveren de buurtzaal in de Houthalense wijk De Standaard... In Tongeren en in Noord-Limburg starten we na de verkenningsfase wellicht nieuwe projecten op. Dankzij Europese en particuliere steun gaan we de samenwerking tussen de dorpsrestaurants nog uitbreiden en willen we de kansen die hier liggen verder uitdiepen. De werkvorm 'sociale kruidenier' zullen we via een studiomoment promoten en verbreden.

Materiële voorzieningen en resultaten vormen dikwijls het zichtbare gedeelte van

een project. Minstens zo belangrijk is het proces dat mensen doormaken. We willen hen weerbaarder maken en participatie versterken.

Steungroep armoede

Hoopgevend is ook de evolutie bij de verenigingen waar armen het woord nemen. Dankzij de steun van de provincie Limburg hebben we vorig jaar het Trefpunt Armoede kunnen oprichten. Het Trefpunt brengt alle verenigingen uit Limburg samen. In 2011 gaan we een stap verder en zal voor de eerste keer ook de Steungroep armoede samenkomen. Deze Steungroep wordt gevormd door verschillende organisaties die op een of andere manier bezig zijn met armoede en wordt naast het Limburgs steunpunt van de OCMW's de structurele partner van het Trefpunt. Zo proberen we alle hens aan dek te krijgen als het gaat over armoede.

Gemeenteraadsverkiezingen

Samen met de andere instituten in Vlaanderen beginnen we dit jaar ook de gemeenteraadsverkiezingen voor te

bereiden. Het lokale beleid blijft immers voor veel mensen de eerste aanspreekbare instantie als het gaat over participatie en sociaal beleid. Als we willen dat de stem van armen wordt gehoord in de volgende beleidsperiode moeten we er nu werk van maken. In heel Vlaanderen gaan we daarom samen met onze mensen de prioriteiten voor een goed sociaal beleid op papier zetten. We zullen die aandachtspunten aan alle politieke partijen voorleggen met de vraag ze op te nemen in de partij- en verkiezingsprogramma's. Met wetenschappelijke ondersteuning wordt op basis van dit materiaal een sociale stemtest ontwikkeld en deze wordt nadien op een aantal locaties afgenomen. Politieke debatten zullen het geheel omkaderen en uiteraard volgen we na de verkiezingen het beleid verder op.

De ervaring in verschillende projecten leert ons dat het soms moeilijk is om op een goede manier in projecten samen te werken met groepen met een verschillende etnische en culturele achtergrond. Veldwerkers hebben soms meer vragen dan antwoorden en worden geconfronteerd met grote uitdagingen. De tijdsgeest maakt het denken en werken hierrond niet gemakkelijker. Zowel op Vlaams niveau als binnen het eigen instituut willen we in 2011 hierover grondig van gedachten wisselen. Dit moet uitmonden in een duidelijkere visie en in handelingskaders waarmee opbouwwerkers en buurtwerkers in de praktijk verder kunnen.

Ten slotte willen we ook intern blijven leren en groeien. Stilstaan is immers achteruitgaan! Zo gaan we nadenken over de eigen competenties, willen we sleutelen aan het kwaliteitshandboek en proberen we de coaching van de veldwerkers nog verder te verbeteren. We weten wat te doen.

SV



RIMO

INFORMATIE VAN HET OPBOUWWERK IN LIMBURG

APR - MEI - JUN 2011 | Nr.2

BELGIE-BELGIQUE
P.B.
3500 HASSELT 1
12/2853

JAARGANG 14
DRIEMAANDELIJKS

P509742

RIMO LIMBURG BLIKT TERUG OP 2010

Een greep uit de vele RIMO-projecten

Als voorzitter is het voor mij een groot genoegen om in dit RIMO-magazine terug te kijken op het voorbije jaar. Het was immers opnieuw een jaar waarop wij, als organisatie, terecht trots mochten zijn. In 2010 hebben we, samen met al onze partners, mooie dingen kunnen verwezenlijken.

Dank aan medewerkers en partners

Daarbij kan RIMO Limburg elke dag rekenen op de voortdurende en gedreven inzet van al zijn medewerkers. Ik wil dan ook alle personeelsleden van harte bedanken voor het werk dat ze in 2010 geleverd hebben. Ik waardeer jullie inzet enorm. Proficiat!

Ook wil ik een woord van dank richten tot alle partners met wie we in 2010 hebben samengewerkt. Het doet deugd vast te stellen dat, als RIMO Limburg aanklopt, deuren opengaan voor het maatschappelijk opbouwwerk. Onze regio heeft een mooi verleden wat betreft sociaal engagement. RIMO Limburg wil er, samen met de partners, zorg voor dragen dat dit ook in de toekomst zo zal blijven. De provincie, de gemeenten, de caw's, de verenigingen waar armen het woord nemen... : met al deze partners timmerde het instituut in 2010 verder aan de weg.

In de terugblik op 2010 wil ik even ingaan om de interne keuken van de organisatie. Op bestuurlijk niveau is er een en ander veranderd. Er kwamen nieuwe statuten, met een aangepaste bevoegdheidsverdeling tussen de Algemene Vergadering, de Raad van Bestuur en het Dagelijks Bestuur. Ook op dit vlak is de vzw nu klaar voor de toekomst.



Marcel Kerff: "De provincie, de gemeenten, de caw's, de verenigingen waar armen het woord nemen... : met al deze partners timmerde RIMO Limburg in 2010 verder aan de weg."

Strijden tegen onrechtvaardigheid

Laten we dan even kijken naar een aantal concrete realisaties. Heel belangrijk is dat we, met de steun van de provincie Limburg, het Trefpunt Armoede konden oprichten. Daarin ontmoeten alle betrokken verenigingen elkaar. Dit is een grote stap vooruit in de strijd tegen de grote onrechtvaardigheid die armoede is. In 2011 willen we hierin nog verder evolueren.

Bij deze strijd tegen armoede is het van wezenlijk belang dat er sterke verenigingen zijn waar armen het woord nemen. Vorig jaar kreeg Soma in Maasmechelen een erkenning als 'vereniging categorie 2', wat met zich meebrengt dat er meer middelen komen om de werking uit te breiden. Een mooie erkenning van het werk dat er de voorbije jaren werd geleverd.

Als ik aan 2010 denk, dan komt ook het beeld voor me van de vele interessante ontmoetingen en besprekingen die we hadden rond de dorpsrestaurants. Dit

concept slaat duidelijk aan en RIMO Limburg mag er terecht trots op zijn dat het mee aan de basis ervan ligt. Dorpsrestaurants werken duidelijk cohesieversterkend en banen de weg naar andere initiatieven.

Ook denk ik met veel genoegen aan de socialsofa van Houthalen-Helchteren, een project waarin mensen samen iets moois maakten. En dat moois is dan ook nog 'bruikbaar', want de buurtbewoners kunnen er samen op zitten en een praatje slaan. Misschien komen er de volgende jaren nog meer sofa's met mozaïektegeltjes in Limburg...

Laat mij het hierbij houden in mijn terugblik op het vorige jaar. Wat ik beschreef, was maar een greep uit de vele RIMO-projecten. Het dagelijkse veldwerk van onze medewerkers is de basis van alles. Samen zullen we er zorg voor dragen dat onze regio een 'warme' regio blijft. Voor iedereen die er woont.

COLOFON

Teksten: Marcel Kerff, Stef Vandebroek, Jef Lingier, Peter Weyns, Patrick Moons, Geert Swennen

Coördinatie: Geert Swennen

Eindredactie: Geert Swennen

Foto's: RIMO Limburg, Raymond Clement

Vormgeving: Kristel Moors

Druk: Drukkerij Aerts

RIMO LIMBURG

Marktplein 9 b 21
3550 Heusden-Zolder
tel. 011/22 21 96 - fax: 011/22 94 31
www.rimo.be - info@rimo.be

Buurtgeschiedenis verbindt citébewoners

Beringen - In het voorjaar van 2010 werd in de Tuinwijk van Beringen-Mijn het boek 'Van de Palace tot achter den Tris' voorgesteld. Met de boekvoorstelling sloten RIMO Limburg en XIOS Hogeschool het buurtproject 'Sprekend Verleden' af dat anderhalf jaar lang op zoek ging naar het collectieve geheugen van de mijnwijk.

In 2008 zochten we manieren om de mensen van Beringen-Mijn te verbinden en de sociale draagkracht binnen de gemeenschap te verhogen. Het was mij als buurtwerker opgevallen dat veel bewoners steeds verhalen vertelden over het leven in de cité van Beringen-Mijn.

RIMO Limburg diende een project rond kansenbeleid in bij de provincie Limburg en zocht partners: de bewoners van Beringen-Mijn, de Xios Hogeschool en Expeditions vzw. Ervaren antropologen werden ingeschakeld om samen met een kerngroep van buurtbewoners op zoek te gaan naar nuttige insteken voor het project.

Sprekend Verleden

Al snel bleek dat ons project niet het enige buurtgeschiedenisproject was in de omgeving. De dienst Diversiteit van de stad Beringen was bezig met het vastleggen van buurtverhalen en de werkgroep Citévolk Spreekt organiseerde een zeer succesvol evenement in november 2008 met oude foto's, filmmateriaal en unieke postkaarten van de cité. Al snel groeide er een partnerschap. Met 'Sprekend Verleden' kreeg het project een eigen naam en logo.

Via allerlei activiteiten startten we eind 2008 met het verzamelen van verhalen bij de bewoners. Van elke nationaliteit werden sleutelfiguren aangesproken om groepsgesprekken mee te begeleiden. Bij de Belgen, Italianen en Polen lukte dit aardig. Bij de Turken werd er gekozen voor samenkomsten met het gezin.

Sterke bewonersbetrokkenheid

Gaandeweg groeide de bewonersbetrokkenheid bij het project. Tussentijds

werden impulsprojecten opgezet. Er verschenen drie buurtgazetten met een aantal verhalen en de aankondiging van het boek. In april 2009 was er een praatshow en in juni een kleine tentoonstelling tijdens een buurtfeest.

Sommige mensen schreven zelf hun verhaal en stuurden het naar ons op. Meer dan 100 verschillende bewoners hebben meegewerkt aan het boek. De deadline van de boekvoorstelling naderde echter snel en verplichtte ons om de stroom van verhalen die binnenkwamen, af te remmen.

Voor het boek hadden we ook foto's en illustraties nodig. Die zoektocht verliep moeizamer. Voor heel wat mensen zijn dit uiteraard zeer waardevolle souvenirs die men niet zomaar openbaar maakt of meegeeft. Uiteindelijk zorgde het fotomateriaal van familiealbums, het rijksarchief van Hasselt, het Vlaams Mijnmuseum en van de Erfgoedcel Mijjn-Erfoed voor een mooi evenwicht doorheen het boek.

Boekvoorstelling

In maart 2010 werd het boek voorgesteld. De gildezaal van Beringen-Mijn was veel te klein voor de naar schatting 400 enthousiastelingen. Turken, Belgen, Italianen, Polen, jongere en iets minder jongere mensen... ze waren er allemaal. Deze mix van mensen gaf een zeer aparte, maar uiterst gezellige sfeer.

De dag zelf en de weken erna werd het boek zeer vlot verkocht. Velen kochten meerdere exemplaren, als 'verplichte'



Patrick Moons: "Het was mij als buurtwerker opgevallen dat veel bewoners steeds verhalen vertelden over het leven in de cité van Beringen-Mijn."

lectuur 'om later aan de kinderen te geven'. Een jaar later hebben we meer dan 1000 exemplaren verkocht. De enthousiaste reacties bewijzen dat er een brede belangstelling bestaat voor het cultureel erfgoed van de citébewoners.

Als organisatie voor samenlevingsopbouw heeft RIMO Limburg ook nu weer ervaren dat dergelijke projecten de verbondenheid tussen mensen versterken, zelfs over etnisch-culturele barrières en generatiekloven heen. Als buurtwerker verdrievoudigde ik mijn contacten waardoor ik een breder draagvlak creëerde voor de basiswerking. Tegelijk leerde ik mijn buurt écht kennen door zelf ook de geschiedenis van Beringen-Mijn beter te begrijpen.

PM



De gildezaal van Beringen-Mijn was veel te klein voor de naar schatting 400 enthousiastelingen.

Moeders versterken de band met hun kinderen

Dilsen-Stokkem - Het project 'Ik en mijn kind op de wip' van buurtwerkster Conny Mertens richtte zich tot alleenstaande moeders met kleine kinderen. Tien moeders van diverse afkomst deden eraan mee. "Het was één van mijn leukste projecten", zegt Conny met een brede smile.

In balans

"De titel 'Ik en mijn kind op de wip' symboliseert het voortdurend balanceren van alleenstaande moeders tussen werk, kind en huishouden. Het project bood hen een structuur aan om daarin een evenwicht te vinden.

Het idee voor het project ontstond toen ik tijdens mijn huisbezoeken ontdekte dat er veel alleenstaande moeders in de wijk Hoefkamp wonen die erg gestresseerd omgaan met hun kinderen. Ik zag ze

schreeuwen, opspelen, trekken en sleuren aan hun kind. Ik wilde hen terug leren genieten van hun kinderen.

Ik nodigde de moeders uit voor een spaghettiavond met als dessert een babbel over opvoeden. Twee keer per maand kwamen we bij elkaar. In de living van het buurthuis kregen de moeders vorming over gevoelens, opvoeden, relaties, expressie, verantwoord speelgoed... Op de eerste verdieping zorgden enkele vrijwilligers voor kinderopvang. De vormingen werden gegeven door de opvoedingswinkel, het OCMW, het Centrum Informatieve Spelen en ikzelf.

Qualitytime

Een tweede luik was gericht op qualitytime die moeders samen met hun kinderen konden doorbrengen: samen schilderen maken, gezelschapsspellen



Conny Mertens: "Dankzij het project kregen de moeders weer ruimte voor zichzelf en staan ze sterker in hun schoenen."

spelen, met een touw vastgebonden een hindernissenparcours afleggen...

Dankzij het project, dat één jaar liep, kregen de moeders weer ruimte voor zichzelf en staan ze sterker in hun schoenen. Toen het project stopte, wilden de moeders ermee doorgaan, zij het op een lager pitje. Ze komen nu nog altijd één keer per maand samen." JL

Leeskriebels stimuleert de taalgevoeligheid



Peter Meeuwissen: "Taalkundigen tonen overvloedig aan dat een goede kennis van de moedertaal de kennis van een andere taal bevordert."

Beringen - 'Lezen opende mijn venster op de wereld': deze woorden van Meryem Kanmaz staan in het boek 'Van de Palace tot achter den Tris'. Ze deden een lichtje branden bij Peter Meeuwissen, buurtwerker in de Posthoornwijk. Samen met buurtwerkster Sema Yildiz van de wijk Steenveld startte hij met Leeskriebels: een uniek project om de taalgevoeligheid aan te wakkeren van de kinderen in de buurt.

Voorleesactiviteiten

"Het project Leeskriebels bestaat uit twee delen", vertelt Peter. "Het eerste deel kadert in de huiswerkbegeleiding die in de twee wijken loopt. De huiswerkjuf leest voor, maar verklapt het einde van het verhaal niet. Dat moeten de kinderen zelf ontdekken. Dan geven wij hun de voorleesboekjes mee. Dat zet hen aan om thuis zelf verder te lezen.

In het buurthuis van Steenveld maakten we een fijne leeshoek met leuke zitzakken en een rek van de bibliotheek. Om zo de leeskriebels die de huiswerkjuf bij de kinderen oproept, extra te versterken!"

"In het tweede deel van het project", gaat Peter enthousiast verder, "komt er iemand aan huis om voor te lezen voor de peuters of kleuters. Dit moet hun mama's stimuleren om zelf ook voor te lezen."

Taalstimulering

Peter: "Taalkundigen tonen overvloedig aan dat een goede kennis van de moedertaal de kennis van een andere taal bevordert. Daarom bieden wij de voorleesboekjes aan in de taal die de moeders het beste kennen. Taalkundigen bewijzen ook hoe belangrijk taalgevoeligheid is voor een behoorlijke ontwikkeling van kinderen. Daarom willen we extra kansen bieden voor taalstimulering."

De geplande aankoop van nog meer boekjes, woordenboeken en atlanten toont het succes van de aanpak van Leeskriebels aan. PW



Buurtbewoners ontmoeten elkaar op socialsofa



Nicole Baerts: "De socialsofa vormt een ideale ontmoetingsplaats, zowel tijdens het mozaïeken als erna."

Houthalen-Helchteren - Op het Lindeplein schittert een kleurrijke zitbank in de zon. Van dichtbij blijken het duizenden glazen tegeltjes te zijn. Honderd handen, zowel van lokale kunstenaars als van buurtbewoners, werkten samen aan de mozaïek die het stratenplan en de garageverkoop van Houthalen-Oost afbeeldt.

Burenbabbels

Wie ooit in het Nederlandse Tilburg is geweest, heeft ze misschien al zien staan: betonnen banken met glasmozaïeken die heel de stad opfleuren. Nicole Baerts, opbouwster in Houthalen-Oost, ontdekte de nieuwe methodiek: "Aanvankelijk organiseerde ik burenbabbels: bewonersvergaderingen in een aangename setting waarbij de bewoners per straat in dialoog gingen met de wijkscapen, de wijkagent en de voorzitter van het jeugdhuis. Critici vroegen echter om meer zichtbare resultaten. Al googelend ontdekte ik het socialsofa-project: het ontwerpen van banken met glasmozaïeken voor en door buurtbewoners."

Nicole slaagde erin om zowel de gemeente als het opleidings- en tewerkstellingsinitiatief vzw Driehoek te overtuigen om mee in de boot te stappen. Een studiebezoek aan Tilburg met lokale politici, bewoners en het opbouwwerk van Maastricht gaf de doorslag.

Creative ontmoetingen

"Een socialsofa creëer je samen met

de mensen: vrijwilligers die een heus groepsproces doorlopen. De buurtbewoners dachten eerst samen na over de tekeningen die de sofa zouden opvrolijken. Ze betrokken er Rita Kemnits en Harry Poppe bij: twee lokale kunstenaars die het ontwerp nauwgezet overtekenden op een betonnen bank die zelf gegoten werd. Dan pas startten we met het snijden, schikken en lijmen van de vele mozaïektegeltjes. Omdat je bij een mozaïek anders te werk gaat dan bij een badkamer die je betegelt, volgde een groep buurtbewoners speciale workshops."

"Het opbouwwerk wil mensen verbinden. De socialsofa verbindt niet enkel tegeltjes, maar brengt ook mensen bij elkaar", legt Nicole verder uit. "Mensen moeten weer leren praten met elkaar. De socialsofa vormt een ideale ontmoetingsplaats, zowel tijdens het mozaïeken als erna. We stonden haast letterlijk in een tentje op straat te mozaïeken. Een laagdrempelige activiteit bij uitstek om een praatje te maken met voorbijgangers en tegelijk iets moois te creëren."

Goeiedag-actie

De buurtbewoners moesten wel eerst even aangesproken worden. "Ik kan er eigenlijk niet tegen als mensen doorlopen zonder te groeten. Een knikje kan er toch wel af. Daarom startten we met een goeiedag-actie: we spraken af dat we iedereen die voorbijkwam, gingen groeten. Met succes want ik heb wel honderd keer het verhaal achter de socialsofa verteld. Ik kwam zelf

amper aan mozaïeken toe. 'Zet het cassetje op', grapt de creatievelingen vaak. Heel wat mensen die we aanspraken, kwamen uiteindelijk meehelpen mozaïeken. Alleen op het einde moest ik hun enthousiasme temperen want mensen opleiden kost heel veel tijd."

"De bank biedt ook heel wat aanknopingspunten voor een gesprek onder buurtbewoners. Op de voorzijde wordt het stratenplan van Houthalen-Oost afgebeeld. 'Waar woon jij? Waar ligt die straat precies?', klinkt het dan. Ik heb zelf ook heel veel nieuwe buurtbewoners ontmoet", vertelt Nicole. "Zelfs de kunstenaars Rita en Harry die hier al heel hun leven wonen, vertelden mij dat ze nieuwe mensen hebben leren kennen. Mensen die je enkel bij de bakker of slager ziet, maar die verder niet aan buurtactiviteiten deelnemen. Ook zij hielden nieuwsgierig halt aan onze bank."

Buurtsofa

"Als je bekijkt hoeveel mensenuren er in de bank zitten, dan is de socialsofa onbetaalbaar. Er zit zoveel liefde in de bank, niet alleen van de buurtbewoners die met het inlegwerk bezig waren, ook van de voorbijgangers die een praatje kwamen slaan en ondersteunend werkten", glundert Nicole.

De socialsofa is niet de enige gemozaïekte bank die Houthalen-Helchteren zal verfraaien. Driehoek vzw zal het project verder uitbouwen als tewerkstellingsproject onder de naam Buurtsofa. GS



Nicole Baerts: "We stonden haast letterlijk in een tentje op straat te mozaïeken. Een laagdrempelige activiteit bij uitstek om een praatje te maken met voorbijgangers en tegelijk iets moois te creëren."



"Kordaat zijn en laten voelen dat je ze graag ziet"



Carla Laureys: "Negen jongens en vijf meisjes legden samen een avontuurlijk parcours af waarbij ze hun grenzen moesten verleggen."

Beringen - Het is bekend: opbouwster Carla Laureys is geen katje om zonder handschoenen aan te pakken. Door dik en dun komt ze op voor haar bewoners. Ook de jongeren horen daarbij. Ze laat echter niet over zich heen lopen. "Je moet grenzen trekken", zegt ze.

Carla Laureys: "Enkele Belgische buurtbewoners kwamen bij mij hun

beklag doen over de jongeren van de wijk Wijerdijk. Ik riep een vergadering bijeen waarop ik de twee klokken wilde horen. Toen ik de jongeren uitnodigde, vroegen ze me verbaasd: 'Mogen wij ook onze zeg doen?' Dat waren ze duidelijk niet gewoon. Verveling was hun belangrijkste probleem, hoorde ik.

Teambuilding

Ik zette een traject op waarbij ik vertrok vanuit die verveling. Ik wilde de jongeren een positieve kick geven in plaats van de negatieve die ze gewoon waren. We gingen vier dagen naar de Ardennen om er met de organisatie Outward Bound aan teambuilding te doen. Negen jongens en vijf meisjes legden samen een avontuurlijk parcours af waarbij ze hun grenzen moesten verleggen. Ze leerden samen beslissingen nemen, iets wat ze niet gewoon waren. Elke dag hielden we een evaluatie met de vraag: wat was je beste moment en wat je slechtste? In het

begin deden ze dat niet graag, maar eens terug in de wijk hoorde ik hen zelf onder elkaar die evaluatieoefening maken. Straf vond ik dat.

Graffiti kunst

Een tweede onderdeel van ons traject was gericht op het ontplooiën van de creativiteit. In plaats van vandenstroken uit te halen leerden de jongeren kunstwerken maken met graffiti. Ze namen ook foto's. Op de tentoonstelling die daarop volgde, stonden ze zelf in voor de drank en de hapjes. Een belhamel kwam mij om het kwartier vragen: 'Carla, nu is 't goed wat ik doe, hè?' Schepen Maurice Webers feliciteerde hen. Je zag die gasten groeien van trots. In de wijk schrikken ouderen nu wanneer de jongeren hen beleefd groeten. 'Het kan verkeren', zei Bredero."

Wat is Carla's geheim om zo met de jongeren om te gaan? "Kordaat zijn en laten voelen dat je ze graag ziet." JL

"De enorme kracht van een sociaal-artistiek project"

Houthalen-Helchteren - ISIA is het sociaal-artistiek project van Meulenberg. Het staat voor Iedereen-Samen-Ingenieus-Artiest. Via allerlei kunstzinnige initiatieven zoals schildercursussen, muziekateliers, audiovisuele workshops en theatermomenten wil ISIA het sociaal leven in de buurt opkrikken.

Openheid en vernieuwing

Isia Isgour is de naam van de beroemde architect die in de jaren 50 de wijk Meulenberg vormgaf. Zijn gebouwen getuigen van openheid en vernieuwing. En dit is precies wat het kunstproject ook beoogt. Op een vernieuwende manier aan meer leefbaarheid in de wijk werken met een open houding naar de bestaande verenigingen toe.

Op maat van de verenigingen

Frederik Vaes, RIMO-opbouwster en drijvende kracht achter ISIA: "De kracht van een sociaal-artistiek project in het opbouwwerk is enorm groot. En nu ISIA



Frederik Vaes: "De kracht van het opbouwwerk is het sterker maken van de plaatselijke werkingen."

op kruissnelheid gekomen is, kunnen we het uitdiepen: het aanbod nog beter uitbouwen, de programmering van het plaatselijk cultureel centrum nog meer afstemmen op wat er in de wijk op artistiek vlak leeft en nog meer activiteiten organiseren op maat van de bestaande verenigingen. Want de kracht van het opbouwwerk is het sterker maken van de plaatselijke werkingen. Die blijven

wanneer het projectmatige opbouwwerk ooit verdwijnt."

Als je straks ergens in Meulenberg een caravan ziet staan met daarop in grote letters ISIA geschilderd, dan weet je dat dit het zenuwcentrum is van een succesrijke, vernieuwende manier van de plaatselijke buurtwerking om de wijk op te waarderen. PW



Woonproblemen aankaarten

In beeld: het leven van Voyageurs



Hilde Degol: "We werken nu een methodiekenbundel uit voor scholen in samenwerking met Kleur Bekennen, dat wereldburgerschap in het onderwijs promoot en ondersteunt."

Beeldvorming

"Voyageurs kampen met een tekort aan standplaatsen. Gemeentebesturen staan vaak weigerachtig tegenover extra standplaatsen", vertelt Hilde Degol, ondersteunend opbouwwerkster van Ons Leven. "Of ze worden teruggedrukt door inwoners die met zwarte vlaggen en petitieprotesteren dat ze 'geen zigeuners' in hun buurt willen. Voyageurs zijn echter autochtone Belgen die traditiegetrouw 'op wielen' wonen. Om deze vooroordelen aan te pakken besloot Ons Leven aan beeldvorming te werken."

Van infobundel tot fototentoonstelling

"Eerst wilden we een infobundel samenstellen. Om het tekstmateriaal wat op te fleuren namen we een fotograaf onder de arm. 'Waarom nemen we niet meer foto's? Waarom geen fototentoonstelling over 'ons' leven?', klonk het toen."

Met het voorstellingspakket 'Woonwagengedwongen bewoners in de kijker' wil Ons Leven vzw de vooroordelen tegenover Voyageurs ontcrachten. Het pakket bevat o.m. een infostand, videoreportage en fototentoonstelling.

"Eerst reageerden de Voyageurs die we wilden portretteren, wat aftastend. Ze stonden niet meteen te springen om op grote fotopanelen te verschijnen. Totdat ze kennismaakten met fotograaf Stijn Beeckman."

Kleur Bekennen

Inmiddels werd de fototentoonstelling opgesteld in het provinciehuis in Hasselt, op de Genkse Open Forumdag en in het kunstencentrum in Lier. Dat leverde interessante contacten op. "We werken nu een methodiekenbundel uit voor scholen in samenwerking met Kleur Bekennen, dat wereldburgerschap in het onderwijs promoot en ondersteunt. Verder stuitten we op een gelijkaardig kleinschaliger project rond de beeldvorming van Roms in Mortsel. Beide fototentoonstellingen vullen elkaar aan. Dus samen hebben we een aanvraag ingediend om een grote fototentoonstelling in het Vlaams Parlement op te zetten." GS

"Men denkt genuanceerder over postbuslogeurs"

Genk - In 1997 was opbouwwerkster Magda Remans al erg actief met het verbeteren van de positie van de Genkse logementbewoners. Een uitloper van dit project in 2010 was haar onderzoek over postbuslogeurs dat werd afgerond met een infomoment en rondetafelgesprek.

Kamerbewoners

"Het project 'Logementhuizen in Genk' van midden jaren 90 had zowel positieve als negatieve gevolgen. Positief waren de verbeterde leefomstandigheden van de logementbewoners die een gemeubelde kamer huurden. Zo ging het huiskamerproject van start in Winterslag: een ontmoetingsplaats voor kamerbewoners met o.m. groepsmaaltijden en -activiteiten", legt Magda uit. "Vandaag gaat dit verhaal nog verder: het voormalige logementhuis Hotel Continental in Waterschei wordt met een soortgelijk doel ingericht."

"In 1997 kwam dan het Kamerdecreet van de Vlaamse overheid tot stand en er volgde

een sanering van de logementhuizen. Het bracht onrechtstreeks een serieuze verbetering van de woonkwaliteit mee. Er kwamen grotere kamers, stromend water op elke kamer..."

"Maar de sanering had ook een aantal nefaste gevolgen. Het aantal kamers verminderde met als onbedoeld effect een fikse huurprijsstijging, en heel wat kamerbewoners werden administratief uitschreven. Een grote groep mannen huurde immers een kamer zonder er te wonen. Voor deze postbuslogeurs was een kamerhuren vaak een overlevingsstrategie. Meestal wilden ze ontsnappen aan de inbeslagname van het weinige dat hen nog overbleef."

Reacties uit media en beleid

Er klinkt een kleine aarzeling in haar stem als Magda vertelt: "Voor wij aan dit onderzoek begonnen, wisten we dat het niet eenvoudig zou zijn. Zicht krijgen op de motieven van postbuslogeurs betekende op zoek gaan naar personen

die door verschillende instanties als domiciliefraudeurs beschouwd worden."

Maar Magda's gezicht fleurt snel op: "Het rapport geeft toch een aanzet tot genuanceerder denken over de problematiek van postbuslogeurs en adreshuurders. Er kwamen belangstellende reacties van tv-programma's als Koppen, van het tijdschrift Terzake, van OCMW's, van politici... En er is meer aandacht voor mensen met een schuldenproblematiek." PW



Magda Remans: "Zicht krijgen op de motieven van postbuslogeurs betekende op zoek gaan naar personen die door verschillende instanties als domiciliefraudeurs beschouwd worden."



Woonproblemen aankaarten

Focusgroep pakt knelpunten in de sociale huisvesting aan

Lommel - Liesbeth Brusselaers en Katrien Franssens vormen een hecht duo. Beiden werken aan bewonersparticipatie in de sociale huisvesting en dat in nauwe samenwerking met het Kempisch Tehuis. Uit de elf gemeenten waar deze huisvestingsmaatschappij actief is, kozen ze de gemeente Lommel uit om van start te gaan.

Bevraging

Liesbeth Brusselaers: "De bevraging van alle Lommelse sociale huurders is nu achter de rug. De respons was enorm. Toen we het formulier gingen ophalen, kwamen sommige mensen ons zwaaiend met hun envelop tegemoet: 'Hé, vergeet mij niet.' 346 van de 520 huurders vulden de vragenlijst in waarmee we peilden naar hun tevredenheid. Goede en duidelijke informatie, begeleiding bij renovatie en herstellingen door de onderhoudsdienst bleken de belangrijkste verzuchtingen."

"Samen met het Kempisch Tehuis zoeken we nu naar mogelijke oplossingen voor de collectieve knelpunten die uit de enquête naar voren komen. De huisvestingsmaatschappij gaat zelf uit van de zegswijze 'alles kan beter'. We hebben een vrij goede relatie met directeur Jo Bollen en het personeel. Bij elk bezoek worden we goed onthaald. Telkens zijn we verbaasd over de enorm hoge werkdruk van het personeel. We begrijpen nu beter waarom alles soms zo lang duurt. Veranderingen vragen tijd. Het duurt soms lang vooraleer vastgeroeste routines doorbroken worden."

Bewonersgroep

In december kwamen we samen met de focusgroep die zich eerst wil buigen over het informatieprobleem. Dat zijn de huurders die samen met de maatschappij het proces naar verandering willen doorlopen. De groep bestaat uit 17



Liesbeth Brusselaers: "346 van de 520 sociale huurders in Lommel vulden de vragenlijst in waarmee we peilden naar hun tevredenheid."

bewoners van verschillende wijken. Het doet deugd als je ziet dat er beweging in zit." JL

"Opbouwwerkers zijn nodig om de kentering te helpen maken"



Katrien Franssens: "De huisvestingsmaatschappij beseft nu meer dan vroeger dat ze best duidelijke afspraken maakt. Goede afspraken maken goede vrienden."

Hasselt, Bilzen en Kortesseem - Net als Liesbeth Brusselaers is Katrien Franssens actief rond de participatie in de sociale huisvesting. Zij doet dit bij de maatschappij Cordium, verhuurder van 1.500 sociale woningen, verspreid over Hasselt, Bilzen en Kortesseem.

Huurders als spil

Katrien Franssens: "Directeur Alain Bielen van Cordium vroeg ons om een proces voor een betere dienstverlening op gang te trekken. De huurders zijn hierin de centrale spil. Ik werk hiervoor in tandem met Leo Vanstee, de verantwoordelijke voor het contact met de huurders."

We startten in zes kleine wijken en belden huis aan huis aan. Onze vragen gingen vooral over het samenleven in de wijk. Uit de antwoorden bleek dat er een gebrek is aan duidelijke afspraken. Waar mag ik parkeren? Waar moet ik mijn vuilniscontainer zetten? Wie moet de gang poetsen? Daar werd om de haverklap ruzie over gemaakt."

Duidelijke afspraken

Per wijk nodigden we de huurders uit om hierover te praten. Telkens daagden ongeveer 15 bewoners op. Toen we

iedereen zijn stem gehoord hadden, stopten we een brief in de bus met voorstellen die het samenleven konden verbeteren. We vroegen de bewoners hierop te reageren. Zo kwamen we uiteindelijk tot duidelijke afspraken. De maatschappij beseft nu meer dan vroeger dat ze best duidelijke afspraken maakt. Goede afspraken maken goede vrienden, zegt men wel eens."

Ik beseft nu dat wij, opbouwwerkers, nodig zijn om de kentering te helpen maken. De directeur kan niet zomaar met een vingerknip die omslag maken. Wij zijn een steun in de rug. Leo Vanstee is mijn compagnon de route. Hij is graag gezien bij de huurders. Zijn open houding is daar niet vreemd aan."

JL



Oudergroep bundelt aanbevelingen voor scholen



Met 10 tips geeft OBOS erg praktische adviezen over hoe je de soms diepe kloof tussen school en kansarme ouders kan overbruggen.

Sint-Truiden - Met de publicatie 'Ik heb mijn kind vleugels gegeven, de school moet het leren vliegen' brengt de vereniging OBOS op een erg geslaagde manier haar visie over kansarmoede en het onderwijs. "De publicatie, die je op de RIMO-website ook kan downloaden, bracht heel wat in beweging", klinkt het enthousiast bij opbouwster Greetje Swerts en vrijwilliger Maryse Lenaerts. En er komt een vervolg!

Kloof dichten

Met 10 tips geeft de groep Ondernemende

Bewuste Ouder(s) Sint-Truiden (OBOS) erg praktische adviezen over hoe je de soms diepe kloof tussen school en kansarme ouders kan overbruggen. Deze tips werden gretig opgepikt door het ministerie van Onderwijs, de lokale overlegplatformen, de koepelorganisatie van de ouderverenigingen van het Gemeenschapsonderwijs, het tijdschrift Klasse... "Maar een massale reactie van het onderwijsveld in Sint-Truiden laat nog op zich wachten. We willen nochtans een witboek verspreiden waarin we onze eigen aanbevelingen in de lokale scholen toetsen."

Praktische tips

De praktische tips in de OBOS-publicatie gaan over toegankelijkheid, inschrijvingen, het schoolreglement, de begeleiding na een schoolwissel, schoolkosten, pestgedrag, de communicatie met de ouders, het oudercontact en het huiswerk. De laatste tip gaat over respect hebben. Maryse zegt strijdvaardig: "Het idee dat kansarmen doorgaans een laag zelfbeeld hebben en weinig assertief zijn, willen we bestrijden. Wij verdienen ook respect!"

Getuigenissen

In het tweede deel van het opmerkelijk boekje lees je meer over de mensen die deze tips geven. In een aantal ontroerende brieven vertellen ze je wat hun ervaringen zijn met scholen.

De mensen van OBOS getuigen ook tijdens klasvoorstellingen of op vergaderingen van onderwijsorganisaties over hun leven en hun beleving van het onderwijsgebeuren. Samen met de toetsing van de aanbevelingen uit hun boekje is hiermee de werking van OBOS voor de volgende jaren verzekerd. PW

Krachtgerichte hulpverlening werkt verbindend

Heusden-Zolder - RIMO Limburg nodigde professor Kristel Driessens uit om een lezing te geven over Bind-Kracht: een project dat de hulpverleningskwaliteit aan kansarmen wil verbeteren.

RIMO Limburg is een opbouwwerk-instituut. Waarom biedt het ook vormingsmomenten aan?

Stef Vandebroek: "RIMO Limburg besteedt heel veel aandacht aan de vorming van zijn personeel. Binnen onze sector geeft Samenlevingsopbouw Vlaanderen veel vormingen, maar daarvoor moet je je naar Brussel verplaatsen. Soms is het ook waardevol om grotere groepen medewerkers dezelfde vorming te laten volgen. Daarom organiseren we zowat elk jaar zelf een vormingsmoment dat we

openstellen voor andere welzijnswerkers, vaak in samenwerking met de provincie Limburg. Zo werd de lezing van professor Driessens naast een dertigtal personeelsleden ook bijgewoond door belangstellenden uit de sociale hogeschool, OCMW's, caw's..."

Waarom gaf RIMO Limburg de voorkeur aan een lezing over Bind-Kracht?

Stef Vandebroek: "Het Bind-Kracht-concept biedt een totaalvisie op armoede en gaat verder dan de schuldvraag. Ook het element empowerment komt aan bod. We kunnen armoede in Vlaanderen enkel aanpakken als we mensen in armoede versterken, en hen krachtiger en mondiger maken, zowel individueel als in groep. Driessens promoot bovendien een maximale dialoog met

kansarmen. Bind-Kracht sluit dus mooi aan bij de procesmatige aanpak van armoede in het maatschappelijk opbouwwerk."



Stef Vandebroek: "Het Bind-Kracht-concept biedt een totaalvisie op armoede en gaat verder dan de schuldvraag. Ook het element empowerment komt aan bod."



Dialoogdag 'Stop schuld€n nu'



De dialoogdag werd afgesloten met een actiemoment op de Groenplaats. (Foto: Raymond Clement - Brandpunt 23)

Sint-Truiden - Budgetbegeleiding, schuldbemiddeling e.d. blijken onvoldoende

om mensen uit de schulden te halen én te houden. Daarom organiseerden enkele armoedeverenigingen waaronder Onder Ons een dialoogdag in Antwerpen waar kansarmen hun ervaringen met schuldhulpverlening konden uitwisselen.

In de voormiddag stonden er workshops op het programma. 's Namiddags volgde een panelgesprek waarbij de knelpunten in de schuldhulpverlening besproken werden met advocaat-schuldbemiddelaars, OCMW- en caw-medewerkers.

Een ludieke actie om de schulden-

Trefpunt Armoede op kruissnelheid

Hasselt - "De verenigingen waar armen het woord nemen moeten bovenlokaal samenwerken. Het wegvallen van hun koepelorganisatie Dynamo liet een grote leemte achter. Met het Trefpunt Armoede willen wij die leemte opvullen", RIMO-opbouwster Ingrid Stas gaat enthousiast van start als zij vertelt over armoedebestrijding in Limburg.

Denktank

"Op 4 mei 2010 gaf Erika Thijs, gedeputeerde voor welzijn en gezondheid, met de steun van het provinciebestuur het startschot voor het Trefpunt Armoede. Dit Trefpunt moet de bovenlokale samenwerking van de Limburgse

verenigingen waar armen het woord nemen stimuleren.

Daarnaast brengt het Trefpunt de verschillende organisaties die in Limburg met armoedebestrijding bezig zijn, samen zoals Welzijnzorg, Welzijnsschakels, verenigingen waar armen het woord nemen De Brug uit Hasselt en Soma uit Maasmechelen, de caw's, het provinciebestuur, de ervaringsdeskundigen vanuit Team voor Advies en Ondersteuning en Vorming Plus. In deze denktank over armoedebestrijding maken we overkoepelende afspraken over het armoedebeleid, over de Werelddag van Verzet tegen extreme armoede op 17 oktober 2011..."

Inleefdag dompelt politici onder in armoedebad

Heusden-Zolder - Over armoede zijn bibliotheken vol geschreven. In de boeken duiken is echter geen garantie voor een doeltreffend armoedebeleid. Daarom nodigde RIMO Limburg zeven politici uit op een inleefdag rond armoede.

Arme gastgezinnen

Ingrid Lieten, Marino Keulen, Lies Jans, Meryame Kitir, Nele Lijnen, Steven Vandeput en Benny Biets... allemaal trotseerden ze op 4 december een dikke laag sneeuw om een doorsnee dag door te brengen bij een arm gastgezin. Zo konden ze zelf ervaren hoe mensen in armoede (over)leven.

Halima en haar familie verwelkomden Steven Vandeput. Ze vond het positief dat de politici zich vrijmaakten voor een alledaagse dag in het gezelschap van gezinnen in armoede: "Een initiatief zoals de inleefdag is belangrijk want de afstand tussen politici en de gewone burger is veel te groot."

In de huid van beleidsmakers

Tegelijk kregen de kansarme gezinnen de kans om hun stem te laten horen en de mens achter de politicus te leren kennen. Maryse kreeg bezoek van Vlaams parlements lid Lies Jans: "Lies is een aangename dame en erg behulpzaam.

problematiek aan te klagen en de belangrijkste eisen nog eens in de verf te zetten vormde de afsluiter van de dag. "We trokken naar de Antwerpse Groenplaats waar een sketch opgevoerd werd: een vrouw met schulden controleert elke dag haar brievenbus om telkens weer geconfronteerd te worden met een stapel rekeningen. Uiteindelijk ziet ze geen uitweg meer", vertelt opbouwster Greetje Swerts.

"Na de dialoogdag werden we uitgenodigd op het kabinet van minister Vandeurzen om te bespreken hoe de schuldhulpverlening verbeterd en versoepeld kan worden."

GS

Beleid beïnvloeden

"In de toekomst willen we met het Trefpunt nog meer aan beleidsbeïnvloeding doen. Daarom werken we aan onze profilering. Ons logo, onze regelmatige nieuwsbrieven en folder zijn daarvan de eerste bewijzen. Stilaan komen we op kruissnelheid!" PW



Ze werkte in het verleden bij een OCMW, en gaf aan hoe belangrijk het is om van onderuit te werken. Ze legde me ook uit hoe politiek werkt."

GS



Halima: "Een initiatief zoals de inleefdag is belangrijk want de afstand tussen politici en de gewone burger is veel te groot."

RIMO-magazine schotelde enkele medewerkers drie vragen voor:

Wat heb je bereikt in 2010? Wat waren je belangrijkste resultaten?

Wat zijn je belangrijkste voornemens voor 2011?

Wat zijn de belangrijkste uitdagingen voor 2011?

Claudia Mellebeek
Adjunct-directeur



RIMO Limburg meekrijgen op de trein van (verplichte) registratie, mezelf inwerken in een nieuwe functie en positie zoeken binnen de organisatie, het ontwikkelen van een kader rond projectevaluatie.

2010 was een jaar met veel administratieve planlast: een nieuw registratiesysteem, een voortgangsrapport en moederfiches voor elk project. Hoog tijd voor een grotere focus op inhoud. Inhoudelijke verdieping staat hoog op mijn lijstje.

Een ambitieus project rond de gemeenteraadsverkiezingen uit de startblokken krijgen met een grote gedragenheid en dynamiek binnen de organisatie. Het stroomlijnen van een traject 'Diversiteit' dat uitmondt in een visie en een handelingskader voor de buurt- en opbouwwerkers.

Rudi Bloemen
Projectleider



'Wonen op het Look', het buurtproject in Neerpelt, werd afgerond. De woonomgeving groeide in samenwerking met het lokaal bestuur en bewoners uit tot een fraaie plek. Drie bewonersinitiatieven die bijdragen tot positieve interactie tussen burens, werden omkaderd en verzelfstandigd.

Met de opbouwwerkers Hilde, Katrien, Liesbeth en Magda verder bouwen op de fundamenten die ze legden voor de projecten rond wonen. Hun inzet voor het woonwagwerk, sociale en private huurders wordt extern gewaardeerd. Nu komt het erop aan om die verworven positie te verzilveren in concrete resultaten.

Gesprekken met welzijnsdiensten in Noord-Limburg en een cijferanalyse moeten duidelijkheid geven over een project dat inspeelt op de armoedeproblematiek in deze regio. Tegen de zomer is de verkenning klaar.

Liesbeth Smeyers
Projectleider



Voor mij was 2010 een overgangsjaar aangezien ik in maart de fakkel als projectleider en programma-verantwoordelijke armoede overnam van Claudia. Mijn eerste prioriteit was een goede coaching opstarten met de - voor mij nieuwe - armoedeprojecten van RIMO Limburg.

In 2011 wil ik in de eerste plaats via coaching samen met de opbouwwerkers hun projecten verder kwalitatief mee uitbouwen en verdiepen. Daarnaast zal ik via het Trefpunt tijd steken in de kennismaking met, ondersteuning van en samenwerking met de erkende en niet-erkende verenigingen waar armen het woord nemen. Ten slotte zetten we in op samenwerking tussen partners in Limburg en daarbuiten op vlak van structurele armoedebestrijding.

Ik vind dat alle projecten een sterke werking hebben, dus die coaching is een fijne taak! Ik wil me in 2011 graag verdiepen in minder gekende vormen van armoede, bijv. bij allochtonen. Daarom volg ik van dichtbij het project 'Vrouwen kleuren hun leven' van opbouwwerkster Brigitte Motmans in Meulenbergh.

Peter Meeuwissen
Projectleider & buurtwerker in Beringen



Het team Beringen heeft hard en goed gewerkt: een vormingstraject met maatschappelijk kwetsbare jongeren in Wijerdijk, het project 'Sprekend Verleden' in Beringen-Mijn, een bloeiende vrijwilligerswerking in Steenveld. Proficiat, collega's!

Een goede samenwerking met andere actoren, zoals Arktos, het straathoekwerk, het wijkmanagement, het OCMW e.d. kan leiden tot mooie resultaten. Ik wil die relaties verder uitbouwen. Samen kunnen we meer. 1+1=3.

De intentie van de stad Beringen om een gemeentelijk toewijzingsreglement op te stellen voor de Posthoornwijk, gekoppeld aan een leefbaarheidsplan, biedt kansen om een nieuwe bewonersdynamiek op gang te brengen.

Ellen Hendrix
Projectleider



In maart ben ik mama geworden. Ik heb hierdoor enkele maanden verlof gehad. Bij mijn terugkeer als buurtwerkster in Waterschei merkte ik dat het project goed had verder gewerkt. Dankzij een groep sterke vrijwilligers, een goede vervanging en sterke projectmedewerkster.

Sinds maart 2011 ben ik projectleider. Mijn voornaamste doel voor dit jaar is om de projecten in Houthalen-Helchteren en Genk op korte termijn zo goed mogelijk te leren kennen. Daarnaast wil ik de werkers goed coachen, opdat zij de vooropgestelde projectdoelen kunnen behalen en zich goed voelen in hun job.

Ik wil de buurt- en opbouwwerkers van de betrokken projecten op maat coachen. Daarnaast wil ik voorwaarden scheppen zodat zij in optimale omstandigheden kunnen werken. Ik zie het ook als een uitdaging om op zoek te gaan naar de optimale manier om uitwisseling te organiseren voor de werkers die rond het thema leefbaarheid werken.

Karel Bollen
Opbouwwerker in Bilzen



We zijn erin geslaagd om de werking rond dorpsrestaurants in Bilzen op duurzame wijze uit te bouwen en we staan model voor andere gemeenten in Vlaanderen. Vanuit de vrijwilligerswerking zijn we erin geslaagd om in Hees een zorgnetwerk te starten.

Zelf opnieuw korter staan bij de medewerkers in de werkingen zodat de zwakste bewoners beter betrokken raken en onze vrijwilligerswerking versterkt uitgebouwd wordt in de verschillende locaties waar we actief zijn.

Ervor zorgen dat kwetsbare bewoners langer en beter in de eigen omgeving kunnen blijven wonen door - voortbouwend op de kracht van de vrijwilligers en de dorpsrestaurants - in de praktijk de concepten dorpsconciërge en dienstenpunt waar te maken.

Katleen Caymax
Opbouwwerkster in Lummen en Kinrooi



Het Open Poortje heeft na vele jaren zoeken een eigen ontmoetingsruimte. Na lang ijveren heeft de gemeente Lummen, in samenwerking met het PWA en het OCMW, eind 2010 beslist om een lokaal voor Het Open Poortje te voorzien in het centrum van Lummen.

De vaste activiteiten, zoals de koffieklets en de warme maaltijd, worden voortgezet in ons nieuwe lokaal. De werking wordt ook verder uitgebreid met de verkoop van tweedehandskleding, permanentiedagen, meer vorming (al dan niet in samenwerking met het OCMW of andere organisaties), infomomenten, kook- en hobbylessen.

De grootste uitdaging is om samen met de groep mensen van Het Open Poortje uit te zoeken op welke manier we de werking uitbreiden en hoe zij hier maximaal bij kunnen helpen. Het is uiteindelijk de bedoeling dat Het Open Poortje op zelfstandige basis, maar met enige ondersteuning van het OCMW, kan voortbestaan in de toekomst.